

★ ★ ลาดด

เพลงโคราช นาย

มหาวิทยาลัย
ศิลปากร

แต่ฮวดม้วยบู้ก สะโตร

เพลงโคราน

เรื่องอำนาจ

มายาหญิง

เต็มไปด้วยคติเตือนใจ

สำนวนกลมกล่อมสละสลวยตลอดเล่ม

โดย

" วงศ์อินทร "

เล่ม ๓

ราคา ๑ บาท

ตัดด้วยมือ บัญชีโคราน

๒๒๖-๒๒๘ ซ้ำงตตาดบิระกา

เวียงนครเขษมเป็ชเจ้าของ

พิมพ์ที่ร.พ. บางออกเป็ริส ถนนหลานหลวง พระนคร ๒๔๘๒

นายชิน ยุกนิมิ ผู้พิมพ์ โฆษณา มีนาคม ๘๒

ในปีฉลู ๒๔๙๒ นี้

โชคของท่าน จะเป็นอย่างไร

ชื่อหนังสือ

“โชคของท่านปี ๙๒”

เป็นคำทำนายของ

“หมोजันทรสาร”

ราคา ๑ บาท

เวลาจะซื้อต้องบอก วัน และเดือนที่ท่านเกิด ปี
เกิดไม่ต้องบอก ท่านจะได้คำทำนายสำหรับตัวท่าน
ในบั้นปลายละเอียดทุกกระยะเดือน

ถ้าเกิดเดือนอ้าย ก็ตรงกับธันวาคม เดือนยี่ตรง
กับมกราคม ให้ได้ดูทุกเดือน

แต่ขอวมัยบุคคลตรี

๒๖.๑ - ๒๖.๘ ข้างตลาดประกา เวียงนครเขมร พระนคร

เรื่องอำนาจ

มายาหญิง

(ท่านองเพลงโคราช)

โดย

วงศ์อินทร

บทที่ ๑

ไหว้

พระพุทธรูปดำ

ไหว้

พระบรมมหาราชวัง อัครราชเสนาบดีประเสริฐ ที่บริวาร
องค์ที่ดั่ง ขอจงช่วยสอนกลอนการ ให้คงจะได้
ปานกับมีน-เอย-ไม้

ขอบังคมไหว้ครู ที่ให้ความรู้แก่ข้อย แต่เด็ก
นึกตนน้อย จนหม่นม่นเพียงนี้ ท่านกรุณาถึงนัก
ที่ช่วยนำชักแนะ-เอย-ให้

วงศ์อินทร์

ขอโทษมีตุมาตา ที่เลี้ยงดูมาจากโต เห็น
 ดูกอ้อนแม่โฮ้ เผื่อหยอกเขินจะเอ้ เดรั้งบื้อน
 เจ้าอาบนา แดงปดอบเกยงปลาดังเปด-เอย-ไค

คุณบิดรมารดา ยิ่งกว่ามหาดมุก ให้
 กำเนิดมนุษย์ เหลือจารในพรรณา ดูกขอยอคุณ
 แม่เจ้า ขนดวงหว่างเกล้าเกษา-เอย-ไค

แะขอจันทนา คามบรรดาผู้อ่าน ทวดตอด
 ทุกย่าน เด็กผู้ใหญ่ชายหญิง ที่โตหีบขมยด ทว
 ทกคนโดยจริง-เอย-ไค

ทงวงศ์อินทรยงอ้อน จังเขียนกตอินอ้อแอ้
 मैंพบกตอจนครแก่ ไปรดข่อยเกล้าให้เกดียง จะ
 คิเตียนดำ ฝมกัหามี่เตียง-เอย-ไม

เดรั้งไหว้ครแด้วข้อย จะชอกดำวถ้อยต่างก
 รัชนิบาทชาดก ขนมาคคัประคับ เรื่องมาษา
 ของหญิง ที่เจ้าไม่จริงให้กับ-เอย-ไค

มายาหญิง

๓

กรุงพาราณสี ดมยีนหม่มกระษัตริย์ พระเจ้า
พรหมทัต ได้ครองถินธานี ชาวประชาเยนใจ
เพราะอำไพโยโยหามี่-เฮย-ไม่

ฝ่ายพระโพธิสัตว์ ได้อนุบัตินทรีย์ แล้ว
บอชเปนฤษี เข้าอาศัยอาศรม อยู่ริมฝั่งคงคา
โกดอาณาณิคม-เฮย-ใหญ่

มุ่งระงับกิจวัตร ดมมาบัตถิกัญญา จนให้
มชนมา ดมกระมดมนหมาย จึงครองตุชในฉาน
อยู่ตำราญทงกาย-เฮยใจ-

คอยเข้าฉานเพ่งเต็ง ด้วยขวิมเคร่งตึกธา
ไม่ช้องเกี้ยวตักกา เกรงจะเกิดเดัยการ มัวมุ่งการ
เกะกะ ไม่พันวิญจระดงดาร์-เฮย-ได้

พระโพธิสัตว์ฤษี ท่านมิได้มีความเค้ร่า คิน
ชนมาแต่เช้า ท่านก็ตั้งไพร่ตณฑ์ ถ้าเผื่อกมันไม่
ก็เปดียนวิช้หาผล-เฮย-ไม่

วงศ์อินทร์

ทั้งผดไม่เผือกมัน เทียวได้ด้รหามา พอ
 ได้ยังกายา ไม่แตกย่อยแคยนี้ ปราศด์ัดจวร้าย
 ราวี่ เบนอยู่ทุกจทุกวัน—เฮย—ไป

ขั๊ยจกตองของด ทางดาบศไว้ที่ ท่านอยู่
 ดกนค เหมือนอย่างขรรคมดา ต้องกดำจถึงนาร
 ที่วามัมายา—เฮยใหม่

ชดไซ้ แม่กะได้ควายทุย

บทที่ ๒

กิริยาพาราณสี มีเศรษฐีหนึ่งคน มีทรัพย์ดิน
เกิดอนกดิน เหลือจากเก็บมากดาด มีเมียรักโฉม
ศรี และแถมยังมีลูกสาวเอ๋ย- ด้วย

๑ ทุก ๆ ส่วนนวดน้อง เป็นที่ตอ้งตาชาย เจ้า
ทรงโฉมเกิดนาย ตูกระทุ้มกระชวย แม้นชายใด
ได้เห็น แลดูก็เป้นตอ้งงวย=เอ๋ย=ง

๑ อนวงพักตร์ของเจ้า เปรียบกับเท่าดวงจันทร์
จะดังเกิดตุกรรณ ก็กตกดีบขุขง จะยดศอ์น้อง
สาว หรือก็ดูราวคอหงษ์...เอ๋ย...ทอง

๑ นาด้าโด่งโค้งงอ เปรียบดังของาข้าง อัน
เนตรนอ้งมองมา เหมือนนมมันเมียงมอง ปรางก็
เปด่งเต่งต่ง แลดูอถ้งทงตอ้ง=เอ๋ย=ข้าง

๑ ขอสรุปรวมความ ว่าเจ้างามทงกาย เด็ย

แต่หัดนอนปากกว้าง และหยาบช้าต่าง ๆ เมื่อถึงโทษ
ช้าทาส และบริภษาเตียงนาง=เฮย-โง

๑ หัดนอนคอย^๕เชี่ยว^๕เกรียวกราด ในช้าทาสทั้ง
หลาย ทั้งทาสหญิงทาสชาย เอาเชือกมัดมือโยง
แล้วโบยตีเยลยยับ คายกัจบังโง-เฮย=ฝั่ง

๑ นางทารุณ^๕เช่นผี แก่ทาด้า^๕ทาส^๕า^๕ ชนแต่ชาว
ประชา ทั้งหญิงชายพลอยซัง มิได้มีใครชอบ แทบ
จะรอบไปทั้ง เฮย เมือง

๑ ต่างตตินินทา ในธิดาเศรษฐี ว่ารูปร่าง
ดี ๆ ใจกระต้างกระเตือง ไม่เอาดูช้าทาส ผู้
บริภษาอยู่^๕เนื่อง เฮย นิตย

๑ อยู่^๕วันหนึ่งต่อมา นางธิดาเศรษฐี ชวน
ทาด้าทาด้า ที่เคยใช้ไถ่ชีวิต ไปเดินนำตัวว่าย พอ
โหดบายตั้งจิต เฮย หวง

๑ เสรีจันทโรธิดา เข้าไปดาบิตร จะไปยัง

มายาหญิง

๓

ตำรวจ เพื่อดูหน้าตักครั้ง บิดาจงตามใจ ให้ตุ๊ก
ไปเหมือนดั่งเคยคาด

๑ ฝ่ายเศรษฐีบิดา จึงบอกว่ตามใจ จะขัด
ขึ้นเจ้าใจ ไปเถอะอนุญาต จอนต้นแดงด้อย เจ้า
วิบกระวี่กระวาด เขย กัดบ

๑ นางธิดาพึ่งขรรค จึงยกหัตถ์ฉันทา บอก
ว่าดูจะมา เหมือนบิดากำรมิ จะรับกตบเดี่ยวก่อน
ที่ทักนกรจะดับ เขย ไม้

๑ ครั้นเดรัจฉานบิดา นางจึงจัดแจง เตรียม
ผ้าผ่อนเครื่องแต่ง เขาไปประเบียดย่นได้ เมื่อน
จากคงคา ได้แต่งกายาประไป เขย พริง

๑ แลวจ้งออกจากบ้าน มริจรรแห็ดอ้อม ทง
หน้าหลังรายอ้อม เกียรติยศใหญ่ยิ่ง พอลงฝั่งคงคา
ควงก็พากันชิง เขย ดง

๘

วงศ์อินทร์

๑ เทียบคำผิดคำง่าย แด้นสบายเบิกบาน เพราะ
เหตุว่านาน ๆ จึงได้มาต้มมุ้ง บ้างก็รีบขนนง
อยู่ที่ฝั่งพระคง เอย คา

๑ บ้างว่ายน้ำคำผิด จนผ้าหลุดด่อนจ้อน แด
ตุร่างอรรช เหมือนดั่งเช่นมัจฉา ค็องนุ่งน้ำทำนง
เพราะว่ากริ่งเกรงปลา เอย คอด

ชดใช้ อีแม่กะใดคฉายเปลี่ยว

บทที่ ๓

๑ อาบ กัณเอยุ่ครุใหญ่ นาง

มิได้ระแวง ว่าท้องฟ้าเมฆแฝง พยับมัจฉิดฝน
แต่พวกทาสทั้งหลายห ญิงและชายรูกน -เฮย-ก่อน

๑ จึงชวนกันพร้อมหน้า กิจจะพากันหนี ทั้ง
ธิดาเศรษฐี ไว้ให้ถึงม้วยมรณ -เฮย-หวาด

๑ พอปลุกษากันดี แดงกัณฑ์เบียดู ไม่ทัน
ถึงที่อยู่ พระพิรุณก็หยาด ทั้งพายุแรงกล้า อึก
ทงพาดฟ้าด -เฮย-เปรี้ยง

๑ เมื่อไปถึงเคหา กิริยาเด็กดก ท่านเศรษฐี
จึงทัก ถามข่าวทาสได้เดียง ลูกเข้าไปไหนนั้น
จึงพากันแต่เพียง -เฮย-น

๑ ฝ่ายพวกทาสทั้งหลาย จึงอุบายโดยพลัน

ว่าถูกต่างท่านนั้น กัดมามาก่อนแต่ฉัน แม้นเกรง
ข้าอำพราง ก็ถามนางทาด์ - เฮย - คุณ

๑๐ ฝ่ายพวกญาติแจ่มจันทร์ ก็พากันตกใจ
เที่ยวค้นหาทันทีใหญ่ ตกดอกย่านที่อยู่ เมื่อไม่พบ
แจ่มจันทร์ เลยพากันฮันคู้ - เฮย - ไป

๑๑ ครั้นฝนตกลงมา นางชิตาอยู่หลัง กระจับปี่
หมดกำลัง ต้องไปตามน้ำไหล นางร้องเฮ็ดอึ้ง
อด เกรงว่าตนจักไม่ - เฮย - รอด

๑๒ นางก็พุดพานาง ผ่านมาทางศาลา โพิ
ตวัดดีทรา ยังก่องมนต์ขับนออด ได้ยินเสียงดีกา
ร้องฉันทมาตดอด - เฮย - ทาง

๑๓ จึงรีบโศกออกใบด เพื่อให้รู้แน่ใจ ว่าหลบ
เรื่องอะไร หรือผู้ร้ายของด้าง จะได้รับช่วยเห็ด
เอาใจเพื่อเป็นทาง - เฮย - บุญ

๑ ครั้นแต่เห็นพอดนาง ถอยอยู่กลางน้ำไหล
หากมีช่วยตายใจ ก็คงจักเป็นบุญ เราก็พอมีช่อง
จากต้องอุคหนุน - เฮย - ใจ

๒ ถึงจะเป็นตักวาก็ต้องหาตักองถัด การ
อุคหนุนตักวาก็มันจะเป็นไรไป เพราะจิตรูป
ไม่ตั้ง คีตรูปก็ยังไม่อยู่ไฟ - เฮย - บุรุษ

๓ นามรูปเปทุกขัง นามรูปบั้งอนิจา อันว่าง
อุคหนุนตักวาก็มันจะเป็นไรไป เพราะจิตรูป
ไม่ตั้ง คีตรูปก็ยังไม่อยู่ไฟ - เฮย - บุรุษ

๔ กิตแต่ตัวทันใด จึงต้องลงในคองคา ถวายไป
ช่วยชิตา ขึ้นไปไว้บนดิน นางหนาวตักกัณก
เหมือนอุคหนุนตักวาก็มันจะเป็นไรไป เพราะจิตรูป
ไม่ตั้ง คีตรูปก็ยังไม่อยู่ไฟ - เฮย - บุรุษ

๕ พระธิดาขางนาง แฉ้วแต่อย่างเหาะ
ย่อง ไปเที่ยวเก็บพินตอง มาตักมได้ในเตา ให้

ห่อหนังสือของ พอประทังบรรเทา เอย ตัน

๑ นางธิดาเศรษฐี แด่นินต์ตันเหนือ ที่
 ดิทธิธาเออเพอ เจ้าดิศไฟตุ่มกอน นางนึ่งนึ่งผิงไฟ
 เตในใจตนตัน เอย หมด

๑ คิดถึงบ้านโนนศรี ซึ่งเคยมีความสุข มิ
 ได้เคยรบทุกข์ ต้องระทวยระทศ คงแต่ไขไร ไชค
 มีแต่โศกใจหด เอย หั

ชกไซ้ แม่กระโถ้ควายเฒ่า

๑ ฝ่ายเจ้าพระดีททา ขอนชิตาเคษรฐ์ ขึ้นไป

สู่กฐ์ เพื่อจะถามความดู อันเหตุผลต้นปดาย
ก็หรือร้ายอยากรู้ เอย ใต้

๑ แด้วจึงหาผลไม้ เอามาให้รับประทาน เดือกแต่
ตัวนรด์หวาน ที่ดีททาเก็บไว้ แด้วจึงถามนางว่า
เรื่องมันมาอย่างไร เอย ก็น

๑ แต่ฝ่ายข้างนางงาม ก็เด้าความให้ฟัง ตงแต่หน
คั้นหัดง บอกคดอดทุกหัดง จนกระทั่งดีททา ได้
ช่วยคว่าได้ทัน เอย ที

๑ ถ้าหากว่านักดีทธี มิได้คิดตั้งตำรวจ หรือมิได้พบ
พาน ข้าคงม้วยเป็นผี หมดกำดั่งเปนมม ข้ามิค้อง
จมวาริ เอย หรือ

๑) ฝ่าย ว่าพระดีททา พังชิตาเศรษฐี เจ้าแจ้ง
ความถนัด ออกศรัทธาเชือดถ้อ คิดตั้งตำราทานดา
หนึ่งทำดาปรีอ ๆ เอย พัง

๒) ครนเราจะบังคัม ให้เขาถัดบเดียดน เขาถักเป
นาร์ และอิดโรยกำดัง จะโซซัดโซเซ เดินเก้กั๊งๆ
เอย แย

๓) จะช่วยเขาทั้งที่ ต้องให้มีประโยชน์ การ
ทำคุณเป็นโทษ ไม่ควรทำแน่แท้ ทั้งจะดิเราได้
ว่าเราไม่ดแด เอย หุดอน

๔) จำจะให้เจ้าหุดอน เข้าไปนอนข้างใน ส่วน
เรือนที่ไหน ไม่ยากนักพอนอน ถึงข้างนอกตรงน
เราหามี่เกยงอน เอย ไม่

๕) ครนคิดแต่ดีททา จึงบอกว่าแม่นาง เราจะ
ให้ชนค่าง แม้อย่าคว้ามเกรงใคร จงนอนพัก
เดี่ยหน่อย แล้วจึงก่อนคิดไป เอย บ้าน

มายาหญิง

๑ เรายกทองคำมา ให้ดีก็ขึงกาย ดั่งนคั
เราเป็นชาย จะนอนนอกชาน เจ้าไม่ต้องสงสัย
ว่าโภษะจะพาน เอย พ้อง

๑ นางได้ฟังคำนี้ จึงเผยหน้าพิที่ ๑๖๖
คุณมุนี ที่กรุณาด้วยนี้ ถ้าแม้ตัวมีตวย ก็
หมายต่อนอง เอย คุณ

๑ ฝ่ายว่าพระดีทธา บอกธิดาเศรษฐี การ
กระษัตริย์นี้ ไม่ควรนี้กอดหนุน มิใช่หวังดาภทาน
ทำโดยเอาบุญ เอย ได้

๑ ฝ่ายธิดาเศรษฐี อันสุดดีทธา แดวกก็เข้าคำ
ลาเขนดงนอนหลับไหล เพราะเหตุนั้นเจ้าหัดอน
ตอยถานดำคร้ออนใจ เอย มา

๑ ฝ่ายว่าพระมุนี นอนอยู่ที่นอกชาน จิตต์ก็
ปลงกรรมฐาน แดวกก็ท่องคาถา ทุกคตังยันตัง
แดวกก็หงหลับตา เอย นอน

๑ แค้พวุงขันเช้า พระก็เข้ากดวงไพโร หา
 ผลหมากรากไม้ เอามานอเดมร ได้มะม่วงเผือก
 มันแตะอินจันกระท้อน เฮย ห่อ

๑ พอเก็บได้ไต้ยาม พอแก้ความต้องการ แล้ว
 ก็กลับสถาน มิได้ครีย่อท้อ เอามดไม้ดอกวาง
 แบ่งให้นางจนพอ เฮย ไจ

ชดใช้ แม่กะได้คถวายเผือก

ครั้น

ตามวิหิตต่อมมา นางธิดา

เศรษฐี นางหายเหนื่อยเมื่อยค้ พอจะกดับบ้านได้
พระจิตจาจ้มเตือน ให้หัดอ่อนเยื่อนกดับไป-อย-ไป

๐ ว่านี่เน่ดีตา ในเวดามันนี้ ส่มควรแล้ว
หตระกั หัดอนจะกดับสถาน ญาติไมรู้^๕เหอความ
เราคงตามกันพถ่าน-อย-เที้ยว

๐ ฝ่ายธิดาเศรษฐี ยินมุ่กกรุณา เตือนให้
กดับเคหา หฤทัยหือเหี้ยว เพราะความอวยฤษ
ทำฤดีหัดอนเสี้ยว-อย-สร้าน

นางให้^๕นิกกำหนด ในโพธิ์ศักย์ฤษี อยาก
จะดีกมุ่ ให้มาแนบขนาน จำจะก่อกามชาน
เผ้ายัยวนให้เฝ้าน-อย ถอย

วงศ์อินทร์

๐ นางจิ้งจกสร้างมายา เหมือนตงว่าบ่จนอยู่ ใน
ดวงใจทศหุ แต่न्दะเหี้ยตะห้อย หด่อนแตรังท่า
เหมือนตงวา กาดังยงน้อย-เฮย-อ้อย

นางจิ้งแกลงตอบว่า อนิจจาเหมือนแกลง
ข้าไม่มีเรียวแรง พระก้อยอมดองรั้ว แต่มีมือได้
ไล่ข้า ขอก้มหน้าไปดู่-เฮย-กรรม

๐ ฝ่ายพระธิดา ทอบริดาเศรษฐี ว่า
หด่อนไม่หายดี ข้าก็ไม่ใช่คำ มีแต่คิดเอ็นดู จะ
เปนผู้อุปถัมภ์-เฮย-ให้

๐ ฝ่ายธิดาเศรษฐี ฟังมุนีอนุญาต ยัมนิยม
ดมมาต เหมือนตงมุงหมายไว้ จิ้งกต่างตอบ
ขอบคุณ ที่การุณมิได้-เฮย-ดั่ง

อยู่วันหนึ่งต่อมา นางธิดาเศรษฐี หวัง
จะดวงฤกษ์ เตี้ยให้ดมประดงค์ เพราะกระดัม
กระด้าย มีไต่วายพะวง-เฮย-หวัง

มายาหญิง

๑๘

๑ นางแก้งนอน กัดร่าง อยู่ทกต่าง ห้อยใน
เหมือนตงคนเจ็บไข้ มีอาการเพ้อคลั่ง ทงผาผอน
เขื่อนตะใบ ก็มีได้บีคบัง—เฮย-ตน

๒ นัตตงตั้งเคียงครวญ คราง ประหนึ่งพ่างมร
ณา ร้องว่า โอัยสิทธิ์า ข้าปวดท้องเหลือทน ถ้า
ไม่ช่วยกตท้อง เห็นจะต้องวายชนม์—เฮย-แตง

๓ ฝ่ายมุนีพ่างนาง นอนร้อง คราง โอดครวญ
เข้าไปไกลคว้น เห็นหัดอนคันทะเคว ปล่อยเนื้อ
กวดอนจอน แต่ดุดอนตาแจ้ว—เฮย-จริง

๔ เต็มเอาพระสิทธิ์า ต้องดะด้าดะดัง ชยัม
ทัวจะนั่ง แตวกต้องยั้งนั่ง คิดดงเด อยู่ นานเกรง
ว่านานจะฉิ่ง—เฮย-หนี

๕ ฝ่ายว่าช่างนวดนาง ก็แก้งคราง หนักเข้า
ร้องว่าปวดหัวเห่น่า ไค่ทงน้อยครงนี้ เขามี
กตให้หนัก เถอะอย่าคิดโน่นนี่—เฮย-โย

๑ พระธิดาเห็นถัน เหมือนขง บั้นเป้น บุ่ม
ปานดังดอกประทุม ขนอยู่ที่หะไทย ไม่ดตตกค่อง
แตงน่าจะแข่งเป้นไค-เฮย-คัก

๑ ครนเดื่อนมอทองน้อย สัตถอยโหวงเหวง
ที่องเจ้าตังหนึ่งเตง ชาวเหมือนปุนไบกคัก แทบ
จะดูไม่ได้ เกรงว่าใจจะคัก-เฮย-คัก

๑ แถ้วหักจิตคักคักได้ ว่าคนใช้รอกอย มด
นึ่งนานอ๊กหน้อย เคี้ยวอาการคกหนัก หัดอนจะ
เดยพาดม้วย เราต้องช่วยพิทักษ์-เฮย-ไฉ

๑ จังตงนึ่งเคียงนาง เขามีอฉงหัวเหิน่า แถ้ว
กตตงเบาๆ ทำหน้าเหมือนแบ้ไบ ไม่กดักมดมอง
เกรงจะค่องสายไฟ-เฮย-ฟ้า

๑ ฝ่ายชิตาเคัษฐี แถ้วรงยอญ์ทำจริต เตือน
ครนหนออกนิต เถอะพระคุณเจ้าชา เตือนตงไป
อ๊กหน้อย นันแถระค้อยสร้างชา-เฮย-ตง

มรยาหญิง

๑ ฝ่ายเจ้าพระดีทชา จึงบอกว่าไม่ได้ ถ้า
ฉันเดินลงไป ฉันก็เสียจกปด เพียงตรงหน้า
นั้น เดินเอาฉันเทบงง-เฮย-งวย

๑ นางจึงตอบคำว่า พระดีทชาอย่าถึ ถ้า
ไม่ขมเขื่อนวิก แต่ถึฉันต้องม้วย แหมมันปด
ไปหมด ใจเด่ากตให้ด้วย-เฮย-ชั

๑ พระดีทชจึงดุด เดินไปกตให้ท่อน เดิน
เอาทรวงสะท้อน ถนหายใจถี่ เหลือที่จะทนทวน
มันเดียวอสูรอันอิทธิย เฮย ชา

๑ ครั้นเหลียวหน้ามองมาจ ขณะว่างนอนนิ่งดู
ชาวเพ็ศด้วยพริ้ง ถึกับ พราว เนตรีพราว โดย
หกตมดมจัม ดงไปทับตกา เฮย ใจ

๑ เกิดพยุช้อใหญ่ ต้องค้นไม้ยอบขอบ แทบ
จระตมดงราม ไม้ว่าคั่นอะไร นอกจากไม้ไผ่
เดื่อดำตายังไหว เฮย ห้วน

๑๑ เดี๋ยงกระหึ่มหึ่มก้อง อยู่บนท้องอากาศ ศพระ
พิรุณก็ซ่าด จนรู้ตั้งกำหนดนั้น ตัวมุขกับนาง
ต่างกรกางกอดกัน เฮย กมด

๑๒ ฝ่ายนวดนางเต็มต้น ในทรพยับดินบริวาร พระ
กัณฑ์ในฉาน แผ่นศักดิ์เซยชม เพราะรดรักไอ
ชายิ่งเสียดว่านม เฮย ผิง

๑๓ อันตอนต่อไปนี้ เรื่องยังมีมากมาย ไปรด
คอบฟังบรรยาย กตมาษาของหญิง จะมีค่อเต็ม
ตอง อย่างเพราะพร้อม เฮย จริงๆ

๑๔ ฮึม ๆ ฮื่อไตต้นเหี้ยว

จบเล่ม ๑

ตำทศและเพลง

โปรดซื้อไปจำหน่ายหรือไปอ่านจาก แต่ชวคมุข

ผู้กระโทร ๒๒๖-๒๒๘ ข้างตลาดขี้ระเกา

เวียงนครเขมม รวกล่มละ ๑ บาท

๑. อ้ายบุญเพ็ง โดย ทยี่เขียก ๓ เล่มจบ
๒. อีทองเลื่อนใจกษั ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๓. ผูกหญิงสาวลงทะเล ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๔. ผัวเก่าผัวใหม่ ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๕. อ้ายลูกฆ่าแม่ ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๖. หึงถึงข่าฆ่าถึงเจ๊ก ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๗. ใจเลื้อยอัยใจกษั ,, ทยี่เขียก ๓ เล่มจบ
๘. ใจเลื้อนิก ,, ทยี่กษั เล่มเดียวจบ
๙. ใจเลื้อโปรง ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๑๐. ใจเลื้อโย ,, ทยี่เขียก ๒ เล่มจบ
๑๑. สองสาวขี้เลื้อ ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ
๑๒. ใจเลื้อนาก ,, ทยี่เขียก ๒ เล่มจบ
๑๓. ผัวเก่าผัวใหม่ ,, ทยี่เขียก เล่มเดียวจบ